

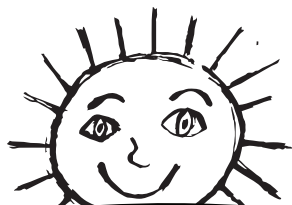

ČTOČ

duben č.20-

**OTROKOVICKÝ
ODDÍLOVÝ
ČASOPIS**

J

STŘÍPKY Z ARCIDIECÉZNÍHO SETKÁNÍ MLÁDEŽE VE ZLÍNĚ

Minulý rok jsem jela na Děkanátní setkání do Zlína. Musím říct, že to bylo úžasné a taky mi to něco dalo, za což jsem moc ráda. A letos jsem se dozvěděla, že se setkání bude opakovat, tentokrát ještě ve větším – Arcidiecézní

setkání. Byla jsem mile překvapena, protože se nás setkal opravdu hodně, přijeli mladí z různých děkanátů. Organizátoři nás přivítali a měli pro nás přichystaný pestrý program... Po celou dobu setkání nás doprovázela skvělá Arcischola a všude panovala dobrá atmosféra. V odpolední části programu jsme se vydali na Cestu víry na náměstí ve Zlíně, kde nás čekal muzikál "Až na smrt". Bylo to nádherné a troufám si říci, že se to každému líbilo. Ovšem setkání bych si tolik neužila bez takové prima party, jaká od nás jela. :)

Evča Kolajová

Arcidiecézní setkání ve Zlíně jsem si užil. Bylo super, že vyšlo krásné počasí. Jen škoda, že jsme po cestě na náměstí nezpívali nějaké veselejší písničky. Skvělý byl muzikál na náměstí.

Tom Janeček

Na Arcidiecézko jsem se moc těšila. Znamená to pro mě příležitost k setkání s kamarády z jiných děkanátů, k povzbuzení ve víře a v ne-

poslední řadě také nové zážitky s děčkama z naší farnosti. Otec arcibiskup měl připravenou velice hezkou katechezi, která navazovala na poselství papeže Františka. Motto bylo: „Veliké věci mi učinil ten, který je mocný“ (Lk 1,49). Nemáme se bát být aktivní a následovat Mariin příklad. Společně jsme prožili mši svatou a jako dáreček na památku jsme dostali náramek se slovy: Neboj se říct ANO! Otec arcibiskup měl na nás dokonce konkrétní prosbu, a to abychom založili v každé farnosti scholu a nebo se do ní zapojili, když už ji ve farnosti máme, aby scholy stále žily... Velice silné pro mě bylo, když jsme se všichni (a bylo nás okolo 1000!) cestou na náměstí modlili za každý děkanát. Na zakončení na náměstí přišlo i mnoho dalších a určitě nikdo nelitoval, neboť muzikál Až na smrt byl parádní! Příště jedte taky ;-)

Pája Janečková

obsah

ARCIDIECÉZNÍ SETKÁNÍ	str.2
žabky ve Vizovicích	str.3
VELIKONOČNÍ KVÍZ	str.4
víkendovka sluníček	str.6
OLYMPIÁDA 2017	str.8
z přiznání ministrantů	str.9
TOMÁCKÁ ZÁBAVA	str.9
žraločí víkendovka	str.10
K A L E N D Á Ř	str.11
VŠECHNO JEDNOU KONČÍ :[str.12

Ráno jsme vstaly kolem 6:30, ale vedoucí nás přišly vzbudit kolem 8:00. Na snídani jsme měly výborné buchtíčky. A pomalu jsme se začaly balit na výlet. Jak jsme byly nachystané, tak jsme se zpěvem vyrazily - směr Janova Hora!!! Cestou jsme dostávaly papírky, které jsme neměly ztrácet. A velké překvapení... NIKDO JE NEZTRATIL! Jak jsme došly k takové zřícenině, rozdělaly jsme si oheň. Některé holky lítalý jako divé, aby oheň nezhasl. Holky

ŽABKY VE VIZOVICÍCH

Dne 10. března se Žáby sešly na Otrokovickém vlakovém nádraží. Spěšně a natěšeně jsme se rozloučily s našimi milovanými rodiči a postupně nasadaly do vlaku. Když jsme dorazily do Vizovic, šly jsme asi 12 minut k místu, kde jsme se měly ubytovat a prožít super víkendovku. Všechny jsme k „Orlovně“ dorazily v pořádku. V rychlosti jsme se vybalily a šly nahoru na večeři. Evča se u večeře zeptala, kdo je v jaké třídě a my (starší holky) jsme si začaly dělat starosti. Po večeři jsme se dozvěděly, že starší budou nejspíš přecházet do skupinky Slunek. Trochu nás to vzalo. Vedoucí nás pak uklidňovaly. Asi hodinu jsme z toho byly smutné, zatímco mladší holky hrály nahoře hry. Pak jsme se k nim přidaly. Lehnout jsme si šly kolem 10 až 11 hodiny večerní, ale usnuly jsme někdy kolem půlnoci.

co nesbíraly, využívaly atrakcí, které byly k dispozici. Byla to houpačka a lano, po kterém se chodí. Pak jsme si opekly špekáček nebo chleba, nacpaly do sebe trochu vitamínů a šly dál. Se zpěvem jsme si to hrozně užívaly. Utahané ale šťastné jsme dorazily na Orlovnu. Jak jsme si kapku odpočinuly, zahrály jsme si super hry, jako třeba McDonald... Využívaly jsme i hřiště za Orlovnou a to hlavně ke hře KOLOTOČ (jinak „vracečka“). Byla to sice drsná hra, ale nikdo neutrpěl vážné zranění. Potom jsme šly hrát mimina, byla to hrozná sranda. Vedoucí pak řekly, ať si nacvičíme scénku. Začaly jsme, ale pak mladší holky řekly, že se jim to nelíbí. Tak jsme chvíli přemýšlely a trénovaly překvapení pro vedoucí, zatímco se šly mladší holky najíst pak jsme se šly najíst my. Mladší holky zatím vymyslely scénku a když jsme se vrátily, nabídly nám roli kamenů kolem ohniště a jiné další role. Večer jsme doplnily ještě pár hrami a pak šly do pokoje „spinkat“. Po chvíli přišly vedoucí a řekly dvěma holkám, ať jdou s nimi. A

všem došlo, oč kráčí...STEZKA ODVAHY. Mladší mohly jít po dvou, ale starší samy. Bylo to dost děsivé, protože jsme šly na hřbitov...kolem márnice....a musely jsme zjistit jméno na hrobě. Tenhle den pro nás moc slibně neskončil, vedoucí mrzelo, jak se některé z nás chovaly, tak si o tom s námi ještě chvíli povídaly...

Další den nás vedoucí vzbudily s tím, že se máme chystat do kostela. Všechny jsme se teda převlékly, umyly, nasnídaly a vyrazily. Po kostele jsme se balily domů a uklízely Orlovnu. Poté jsme si zahrály pár her a pak nás vedoucí odměnily marskou a pralinkami. Potom proběhlo ještě pár her a pak už jsme jen vyrazily na vlakové nádraží, kde jsme čekaly asi 15 min na vlak a vyrazily domů.

*Kačka Jelínková, Anička Janotová,
Bětko Černošková, Danča Rafajová*

* Text kroniky je trochu upravený

Myslím si, že by s odstupem času mohli i holky samotné mrzet, jak to bylo napsané. Chápu, že z toho byly smutné, ale chtěla bych vysvětlit, proč bychom chtěly změnit systém skupinek v oddíle.

Hodně jsme o tom s vedoucími a instruktorkami přemýšlely a toto jsou důvody, které k tomu vedly:

- Neustále se řeší problém, že z nejstarší skupinky se postupně holky stávají instruktorkami a tím pádem skupinka postupně zaniká a je v ní málo holek a pak někdy stejně musí k nějakým přesunům docházet.
- Budeme moci přibírat malé holčičky každý rok a rodiče nebudou muset čekat na otevření nové skupinky.
- Ve skupinkách nebude velký věkový rozdíl a tím pádem se nám snad bude více dařit chystat program na schůzkách tak, aby bavil nejlépe všechny.
- Ve skupinkách si holky vyzkouší být jak v pozici toho mladšího, tak i toho staršího.

Vím, že u skupinky Žabek je to nejcitlivější, ale věřím, že to bude dobré a pokud byste si o tom ještě chtěly povykládat, určitě můžeme, jsem vám k dispozici nebo kterákoliv z vašich vedoucích.

Pája Janečková

VELIKONOČNÍ KVÍZ

1. Podle čeho se určuje datum Velikonoc?

- a) Každý rok jsou třetí neděle v dubnu → P
- b) Datum určuje rok předem papež → B
- c) Podle úplňku: Velikonoce připadají na neděle následující po 1. jarním úplňku → T

2. Který z uvedených dnů je dnem přísného postu?

- a) Štědrý den → H
- b) Zelený čtvrtek → Z
- c) Velký pátek → N

3. Ježíš byl předveden před několik osob. Kdo byl poslední, který jej nakonec odsoudil ke smrti na kříži?

- a) Herodes → E
- b) Pilát Pontský → U
- c) Kaifáš → Í
- d) Annáš → L

4. Kolikrát Petr zapřel Ježíše

- a) ani jednou → U
- b) 1x → K
- c) 2x → T
- d) 3x → O

5. Jak se jmenovalo místo, kde byl Ježíš ukřižován?

- a) Olivová hora → I
- b) Golgota → Ě
- c) Getsemany → Á
- d) Ararat → S

6. Jaký nápis byl na Ježíšově kříži – zkratka INRI?

- a) Ježíš nazaretský, král židovský → Ž
- b) Izraelský národní rebel první → D
- c) nemůžeme říct, co znamená, nikde to není uvedeno → A

7. Říká se, že na Zelený čtvrtek odlétají zvony do...

- a) Říma → V
- b) Jeruzaléma → J
- c) Betléma → R
- d) Prahy → E

8. Kterým dnem začíná Svatý týden?

- a) Květnou nedělí → K
- b) Zeleným čtvrtkem → Ů
- c) Slavností Zmrtvýchvstání Páně → P

9. Co vlastně znamená velikonoční vajíčko?

- a) Bílá a žlutá barva jsou barvami jarních květin → Č
- b) Symbol nového života → O
- c) Konec zimy → V

10. Proč mají být ženy a dívky vyšlehány pomlázkou?

- a) Aby byly celý rok zdravé → M
- b) Aby byly štíhlé jako proutek → S
- c) Aby byly poslušné → N

11. Z jakého proutí by měla být správná pomlázka upletena?

- a) Z březového → B
- b) Z vrbového → Ř
- c) Z větví zlatého deště → CH

12. Mezi další velikonoční symboly dále patří:

- a) Beránek, kříž, svíce → D
- b) Kříž, svíce, jmelí → E
- c) Beránek, narcis, květináč → K

13. Jak se říká velikonoční svíci, která se zapaluje při velikonoční vigílii?

- a) Pascha → Y
- b) Ročník → Č
- c) Paškál → É

14. Jakou svátost si připomínáme a obnovujeme na velikonoční vigílii?

- a) Křest → Í
- b) Eucharistii → E
- c) Biřmování → M
- d) Kněžství/manželství → D

15. Kdy se čtou pašije?

- a) Popeleční středa + Velký pátek → A
- b) Květná neděle + Zelený čtvrtek → H
- c) Bílá sobota + Slavnost Zmrtvýchvstání Páně → J
- d) Květná neděle + Velký pátek → O

16. Co dostal Juda za zrazení Ježíše?

- a) 10 zlatých → L
- b) 20 stříbrných → V
- c) 30 stříbrných → T
- d) nic, nezradil ho → M

Tajenka: VŠECHNO JE.....

10		3	
15	↓	8	↓
6		12	
2		4	
13		7	
1		5	
9		11	
16		14	

(Marek 9,23)

VÍKENDOVKA SLUNÍČEK

V pátek 24. 3. 2017 se nás 7 odvážných (jmenovitě: Anička Lōri, Páťa, Verča, Kačka, Evča, Pája, Lucka) sešlo na nádraží v Otrokovcích. Cílem byla fara ve vesničce „Ostrov u Macochy“. Cestou jsme probíraly naše plány na víkend a diskutovaly o globálních problémech lidstva, takže nám to rychle ubíhalo. Konečně nás autobus vysadil u Ostrovského rybníka a nás čekala cesta na faru, která byla sice krátká, zato nečekaně strmá. Po tom složitém výstupu jsme u fary chvíli čekaly na klíče a Páťa mezitím sváděla boj se svojí krosnou (video u Lucky na vyžádání).

Poté co jsme se zabydly, začalo se pomalu s přípravami na večeri. Za farou byla zahrada s krásným výhledem a hlavně s ohništěm, takže jsme toho využily a začaly chystat táborák. Vzhledem k nedostatku suchého dřeva to byla makačka, ale zvládly jsme to a začala opékačka. Po dobré večeri nás čekala křížová cesta (krásami místní vesnice nás provedly Anička a Páťa). Byla docela kosa, ale i tak se nám to všem moc líbilo. Na faře jsme si zalezly do spacáčků, jedly, zpívaly a hrály nenáročné hry, u kterých jsme postupně všechny usnuly.

Ráno jsme vstávaly okolo osmé a vyhecovaly se k venkovní rozcvičce. Posnídaly jsme

buchty od maminek a sbalily se na dalekou cestu. Naším cílem byla propast Macocha. Bály jsme se, jaké bude počasí (vzhledem k pátku), ale vyšlo nám to krásně a mnohým

bylo i horko. Nakoukly jsme do Macochy, nafotily pár selfíček a honem jsme spěchaly na zamluvenou prohlídku. Ve stánku tam byla velmi akční paní a pořad nám cpala svoje jedinečné kameny. Konečně začala prohlídka! Byla dokonce i komentovaná, a když jsme stoupaly

do schodů za zvuků „Ave Maria“, cítily jsme se opravdu výjimečně. Skoro o každém krápníku nám paní pověděla něco zajímavého a Páťa dokonce využila nabídky: dotkněte se tohoto, a splní se vám jakékoliv přání za podmínky, že to musí slyšet všichni účastníci prohlídky), a směle zakřičela své přání (překvapené pohledy německých turistů nás neminuly). Na dně Macochy jsme udělaly hromadné foto a už jsme se hrnuly do lodiček. Měly jsme hrozně vtipného pana „lodičkáře“ (nebo si to aspoň myslel) a vypadalo to, že se Páťa vyplnilo její přání. Když jsme vysedaly z lodiček, všechny jsme litovaly, že už je konec. Ještě jsme se zastavily na vyhlídce u Macochy, kde jsme si daly oběd, u kterého jsme se docela nasmály. Potom už jsme se vydaly zpátky na faru. V lese padl návrh na šiškovou válku a za 3 minuty už jsme měly týmy i pravidla a hrály jsme. Následovala Tichá pošta pantomimou a dále po cestě Kontakt...

Když jsme došly na faru, už tam na nás čekalo překvapení – dojela nám druhá Lucka i s kulelem, se kterým jsme měly na dalších dvacet minut o zábavu postaráno. Když jsme

si trochu odpočinuly od výletu, rozdělily jsme se do tří skupinek, ve kterých jsme následně běhaly a skládaly dohromady verše žalmu. No, popravdě řečeno... Lõri je prostě znalec, no. Pak jsme se jen tak válely na zdi za zpěvu anglické verze naší oblíbené písničky: Hledám, kde bydlíš, Pane a šly schovat na faru, protože nám byla zima. Avšak vnitřní teplota se od venkovní příliš nelišila. Poté jsme si jen tak zpívaly, hrá-

ly na kytaru a ukulele a fotily fotoromán. No a pak už jsme šly na večeři. Culka a Pája nám ukuchtily výborné špagety z konzervy (Páťa: jako od maminky) a následně si pro nás Evča a Anička připravily krásný kulturní zážitek.

Byla to scénka. Všechny jsme se u ní moc nasmály, byla originální a vtipná. Evča skvěle hrála manželku, Lõri zase manžela. Bohužel to neskončilo happyendem, tak jsme si vyžádaly druhý závěr a postupně se přidávaly improvizované pokračování a nové postavy. Když jsme se pořádně vydováděly, Culi rozdělala kukuřičné kuličky, které se pak dostaly skoro do všech koutů našeho pokoje. Ještě jsme si zahrály hru s příslovími, daly společnou modlitbu a zabalily se do spacáků. Spaly, spaly a spaly.

Ráno nás vzbudila Pája voláním: „Vstávejte nebo přijdeme pozdě!“ a přišly jsme na poslední chvíli. Naši skupinu provrtávaly při přijímání pohledy místních za to, že jsme byly polepené umělými tetovačkami, tedy hlavně Páťa, Lucka, Verča a Culka. Po skončení mše jsme se vrátily zpět na faru, posnídaly a hrály Sabotéra. Pak jsme se už začaly balit, uklidily jsme a daly si výborný guláš, kterého bylo tak

moc, že už ho neměl kdo sníst, takže jsme ho sbalily taky. Potom mířily naše kroky na zastávku, kterou jsme ovšem ještě musely najít. Našly jsme! A protože jsme měly ještě čas, daly jsme u jezera společné foto. Autobusem jsme sjely na nádraží, kde jsme rychle huply na vlak a pak jsme ještě musely přestoupit. No, vlak měl chvilku zpoždění a to bychom to nebyly my, kdybychom si ještě trochu nezařadily. Lõri vytáhla kytaru, Lucka ukulele, Páťa Hlahol a hrály jsme kolemjdoucím naše táborové hity. Culi nám hodila do obalu na ukulele nějaké drobné, pak nás nějaký mladý muž obdaroval jedenácti korunami! No, aspoň nějaký ten úspěch. Pak už jsme sedly do vlaku a pak ještě do jednoho, vlastně stouply. Všechna kupěčka byla plná a zezadu se hrnuli další cestující, těžká to cesta. Ale zanedlouho už jsme byly v Otrokovicích. Páťa dala „ciky ciky cak“ a rozešly jsme se domů.

Byla to skvělá víkendovka, poslední. Poslední v naší staré sestavě, díky moc holky za další krásný zážitek!

Verča a Lucka

OLYMPIÁDA 2017

Rozhovor s velice úspěšnými závodníky Pavlínkou Šibravovou a Honzou Čambalou

KOLIKRÁT UŽ JSI BYL/A NA OLYMPIÁDĚ? PAMATUJEŠ SI NA SVOJI PRVNÍ OLYMPIÁDU?

P: Toto byla moje první olympiáda. A byla super!
H: Na olympiádě jsem byl podruhé. Na své první olympiádě se mi dařilo ve vzdušném hokeji, hodů na koš, skoku v pytli a v kalču, získal jsem 4 zlaté medaile. Letos jsem byl ještě úspěšnější.

KOLIK MEDAILÍ JSI VYHRÁL/A? TRÉNUJEŠ DOMA NEBO MÁŠ TALENT OD NAROZENÍ?

P: Vyhrála jsem 4 medaile! Nikdy jsem na olympiádu netrénovala, takže mám asi talent nebo velké štěstí. :D
H: Medailí bylo 5 – tři zlaté za šipky, čáru a kalčo a dvě bronzové za překážkový běh a ping pong. Možná je to i díky oddílovým schůzkám a s mladším bratrem Martinem zase rád hraji piškvorky a tím zlepšuji svou taktiku.

KTERÁ MEDAILE TĚ NEJVÍC POTĚŠILA?

P: Největší radost jsem měla asi z medaile za šipky (byla jsem druhá), protože jsem šipky nikdy předtím neházela, takže mě to hodně překvapilo.
H: Velkou radost mi udělala medaile z disciplíny kalčo. Spoluhráčem byl můj brácha, a protože ještě patří do mladších žáků, povedlo se nám vyhrát. Také mě potěšilo, ale i překvapilo první místo v šipkách. Doma jsem si zapomněl

brýle a skoro nic neviděl, ale i přes to jsem dobře házel.

VE KTERÉ DISCIPLÍNĚ TI TO MOC NEJDE? KDO BYL TVŮJ NEJVĚTŠÍ PROTIVNÍK?

P: Moc mi nešly kuželky a ping-pong. Jinak největší protivník byl Kuba při páce.
H: Za obrovského protivníka považuju Honzu Staňka. Je moc dobrý v chňapkách.

JE NĚJAKÁ DISCIPLÍNA, KTERÁ TĚ NEBAVÍ? NAPADÁ TĚ NĚJAKÁ NOVÁ DISCIPLÍNA?

P: Ne, bavilo mě úplně všechno a celou olympiádu jsem si moc užila! Bylo by super, kdyby se soutěžilo třeba ve střelení z luku, protože to mě baví taky.
H: Páka je disciplína, která mě moc nebaví. Je to silový sport a já mám raději např. pin pong, čáru, hod na koš nebo kalčo. Rád bych soutěžil třeba v trojskoku, střelbě ze vzduchovky nebo třefoval plechovky míčkem.

Sympaták

Z PŘIZNÁNÍ MINISTRANTŮ

- Přirovnávám mši k fotbalovému/hokejovému zápasu: patena = lapačka, číselník = kostka, než vyjdeme ze sakristie chováme se jako před zápasem v tunelu, vybírám "po levé/pravé lajně"
- Jednou jsem si před bohoslužbou zapomněl obléct komži a zjistil jsem to až při vstupní modlitbě.
- Usnul jsem ve stoje při anafoře, zavrával jsem a musel jsem se chytit oltáře, abych nespadol.
- Vteřiny před vstoupením s kadidlem do presbytáře nám začalo kadidlo pořádně hořet, protože jsme do něj o pauze lili lampový olej a vosk. Ani přes všemožné plivání a foukání neuhaslo.... Následoval jen zmatený údiv lidu a kněze na šlehající plameny vycházející z útrob kadidelnice.
- Zatímco jsem se zamyšleně díval do lidí, všichni ministranti si klekli a já jsem zůstal ještě pěknou chvíli stát jako jediný.
- Chytil jsem mouchy pod zvonky.
- Na půlnoční mši jsem při plnění funkce navikuláře zapomněl loďku v zákristii.

Z PŘIHLÁŠEK ÚČASTNÍKŮ TOMÁCKÉ ZÁBAVY

Prodělané choroby:

- jak kdy
- viz atlas tropických a exotických chorob
- vážné, rok i déle
- ptačí chřipka
- skoro všechny
- Moribundus

Dlouhodobé nemoci, zdravotní omezení:

- rýmečka, kašlíček
- vlk, bedár, blecha...
- obě ruce levé
- su těhotná
- trvale podvyživen

Alergie na:

- seriál Ulice
- hlad
- práci
- řev
- kočky a ty druhé chlupaté potvory
- Miloše s Ovcí (z Hradu)

Dlouhodobě užívá léky:

- vitamín S / 2 štamprle denně
- snesu všemi otvory
- klobása, tlačěnka, uzené
- čokoláda - kdykoliv

Jiná sdělení, problémy:

- Bacha na něj!
- Omezit námahu Hyzdí
- Musí být vždy ve vítězném týmu, jinak brečí
- Mám vás ráda

SLÁVA VÍKENDOVKA!

Akce začala jako každá jiná, v pátek 17. 3. jsme se sešli na nádraží a bylo nás poměrně hodně. Napřed jsme jeli vlakem do Vyškova, kde jsme se rozdělili do skupinek – rodů a dozvěděli jsme se, že naším úkolem bude za vyhrané hry nasbírat co nejvíc lístečků, ze kterých se složí obrázek hradu. Já byl ve skupince s Honzou Čambalou, Jonášem a Adamem. Pak jsme jeli autobusem do Rychtářova. Než jsme tam dojeli, byla už tma, naštěstí fara nebyla daleko. Hned jak jsme se vybalili, zahráli jsme si pár her a každý rod si musel vymyslet jméno a vlajku. Mezitím nám vedoucí nachystali večeři. Když jsme se pořádně nadláblí, zahráli jsme si další hry, a pak už jsme šli spát. Před spaním jsme se ještě hodně nasmáli, protože nám Sympl přečetl povídku od Šimka a Grossmanna Mé příhody z dětství.

V noci nás vedoucí nečekaně vzbudili. Prý nám někdo naše vlajky ukradl. Museli jsme teda jít ven a naše vlajky získat ve hře Osvícen. Lupiči, co nám vlajky sebrali, je hlídali a my jsme si je museli ukrást zpátky, tak aby nás neviděli a neposvítili na nás. Naštěstí se nám to povedlo a šli jsme opět spokojeně spát.

Ráno jsme se probudili do bohužel deštivého dne, ale než jsme všichni vstali a nasnídali se, tak už jen trochu poprchalo, takže jsme mohli vyrazit na výlet. Šli jsme po skupinkách a vedoucí nám nachystali výlet s šiframa. Šli dlouho, ale stálo to za to. Došli jsme do Ruprechtova k větrnému mlýnu, který je světovým unikátem. A protože nám tam foukalo fakt moc, ukázal nám pan průvodce, jak rych-

le se může mlýn točit. Po prohlídce jsme si šli sednout k obědu. Hlad jsme zahnali chlebem, s čím kdo chtěl. Pak jsme vyrazili zpátky. Po cestě jsme si ještě zahráli bombu a když jsme se vrátili na faru, byl akorát čas na večeři. Abychom se po výletě zahřáli, byla k večeři polívka a špagety. Když všichni dojedli a umylo se nádobí, hráli jsme hry až do večera. Nejlepší byla

hra, kdy jsme si museli zapamatovat básničky. Před spaním nám Sympl zase přečetl příběh od Šimka a Grossmanna a šli jsme spát.

V neděli jsme si museli se snídaní pohnout, protože jsme šli na mši. Po ní jsme si zahráli posledních pár her, Strom nám rozdál poslední lístečky a my začali skládat obrázek hradu. Lístečků bylo ovšem tolik, že jsme to skládali až do oběda. Na oběd byl guláš. Potom jsme si sbalili všechny věci, pouklízeli jsme a vyrazili zpět do Otrokovic. Ve Vyškově nám Strom s Lexou oznámili výsledky. Celý víkend to bylo vyrovnané, takže na prvním místě byly dvě skupinky – naše a skupinka Honzy Staňka, a na druhém místě skupinka Honzy Trnky. Pak už jsme jeli domů. Moc chci poděkovat vedoucím a instruktorům, že nám připravili tuhle akci.

Marta Pikola a Strom

KALENDÁŘ

duben

29

UKLÍZÍME ČESKO

- ORGANIZÁTOR: TONDA HRADIL

květen

20

2. ZÁVOD ČESKÉHO POHÁRU

- ORGANIZÁTOR: ŽÁN

BRNO

červen

2-4

PŘEDTÁBOROVKA

- ORGANIZÁTOR: MARŤA H. A SYMPAŤÁK

červenec

2-8

TYGŘÍKOVSKÝ TÁBOR

- ORGANIZÁTOR: TONDA HRADIL, ŽÁN, STROM

ČTOČ

OTrokovický Oddílový Časopis

Časopis vydávají turistické oddíly mládeže
TOM 1412 a TOM 1419 Otrokovice

Redakce: Pavča Janečková a Denis Bilík

E-mail: pajaneckova@gmail.com

denisbilik@seznam.cz

www.tom1412.blog.cz

www.tom1419.org

YouTube- TOM 1419 Otrokovice

www.facebook.com/TOM1419Otrokovice

Za podpory města Otrokovice